

Політичний устрій Японії

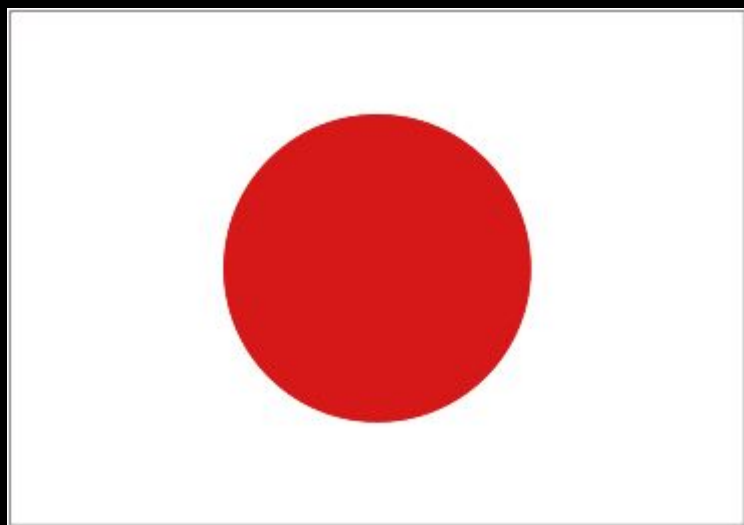
Підготувала студентка групи АК-41

Пугач Анна

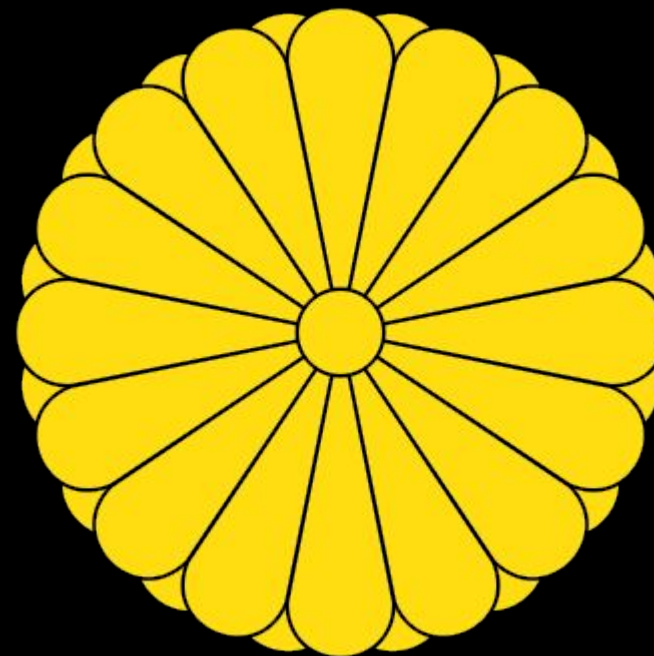
Японія в Другій світовій війні виступала як агресор. У результаті країна пережила атомне бомбардування і зазнала нищівної поразки. Після війни економіка й інфраструктура були повністю зруйновані, Японія опинилась під американською окупацією. Саме окупаційна влада нав'язала японцям існуючий конституційний лад. Слід зазначити, що проведені під тиском переможців перетворення благотворно позначилися на Японії: уже в 50-х роках ХХ ст. світ захоплювався японським "економічним дивом". Оскільки Японія була першою країною світу яка пізнала жах ядерної війни, її сьогоднішній уряд сприяє боротьбі за мир і руху розброєнь.

Згідно конституції, Японія є унітарною конституційною монархією. Головою держави є Імператор Акіхіто. Імператор - символ держави без реальної влади. Виконавча влада в країні зосереджена у руках прем'єр-міністра. Законодавча влада належить Парламенту, який є одним із старійших демократичних інституцій Азії.

Прапор Японії

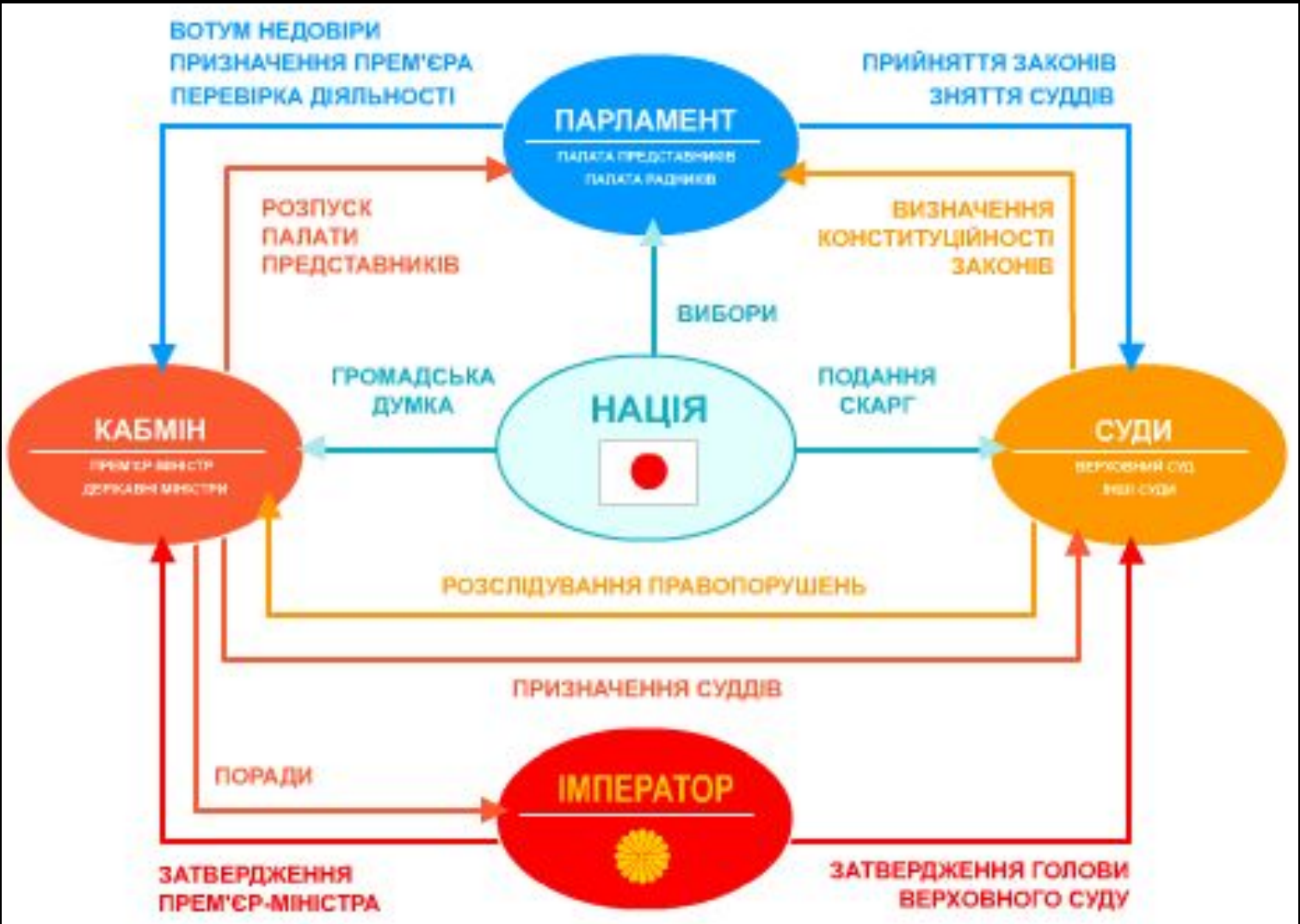
Емблема Імператора

Японія є конституційною монархією, в основу якої закладена британська парламентаристська модель та низка положень цивільного законодавства Німеччини та Франції. У 1869 р. японський уряд прийняв Цивільний кодекс на базі французького громадянського кодексу. Він діє до сьогодні із незначними доповненнями.

Сучасний політичний устрій

Влада в країні поділена на законодавчу (парламент), виконавчу (уряд) і судову (Верховний суд). Влада знаходиться, головним чином, в руках прем'єр-міністра Японії та інших виборних членів парламенту, в той час як верховна влада належить народу Японії. Імператор Японії є формальним главою країни і визначений конституцією як «символ держави і єдності народу».

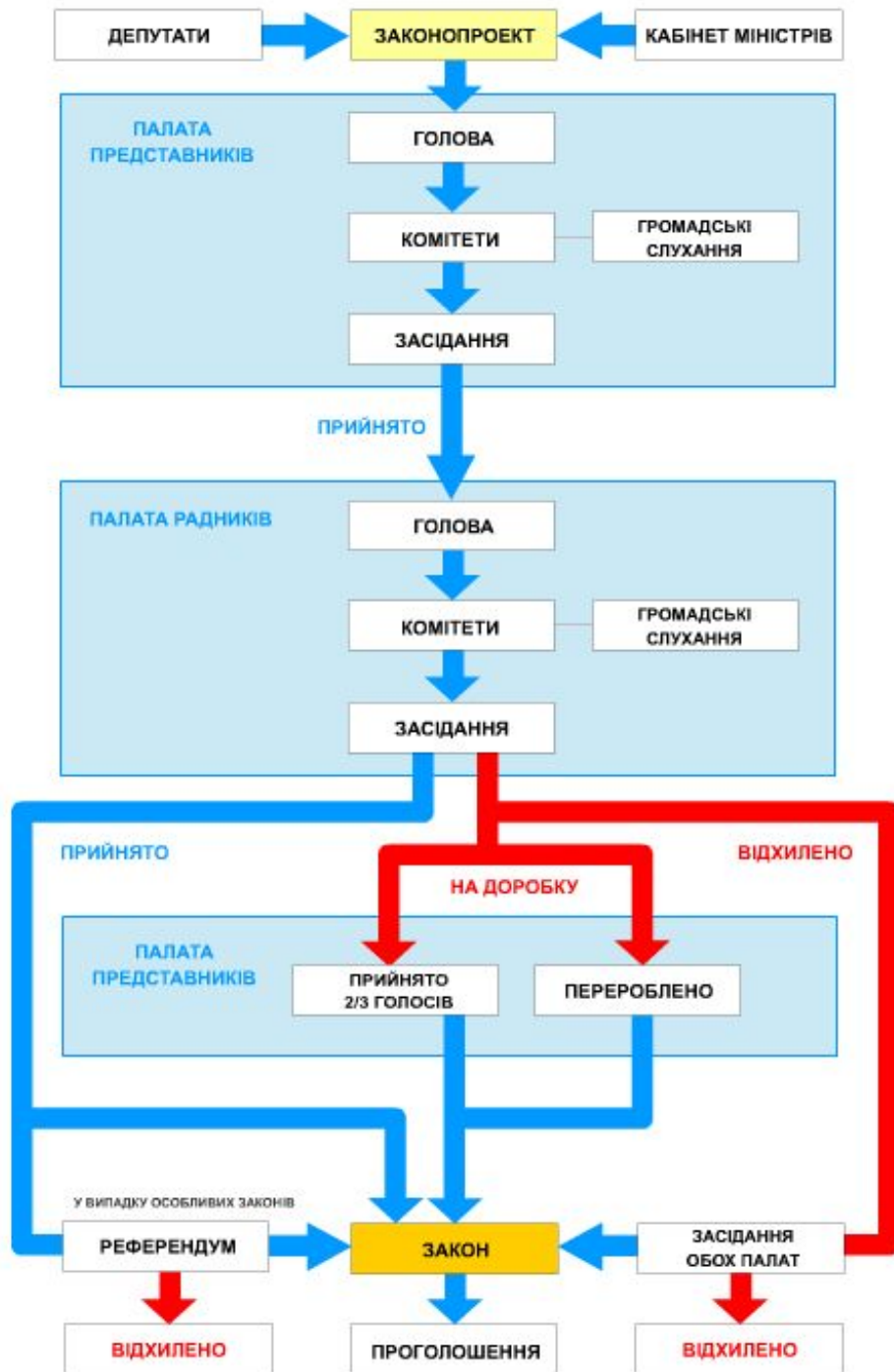

Конституція Японії твердить, що найвищим органом державної влади в країні є двопалатний Парламент - Національні збори. Вони складаються з нижчої Палати Представників, яка формується 480 депутатами, що обираються як правило через кожні чотири роки, та верхньої Палати Радників, яка формується 242 депутатами, обраними на 6 річний термін.

Будинок Парламенту Японії

Процес прийняття законів у Парламенті проходить наступним чином. Спочатку депутати Парламенту або Кабінет Міністрів подають законопроект голові однієї з Палат. Ознайомившись із ним, голова передає законопроект профільним комітетам, в яких депутати проводять експертизу документу. В особливих випадках окрім експертизи проводять громадські слухання, до яких залучають науковців і спеціалістів, що не є членами Парламенту, але мають глибші знання предмету, ніж депутати. У випадку схвалення законопроекту комітетами, його відсилають для прийняття на парламентському засіданні. Після ухвалення документу однією Палатою, його передають голові іншої Палати. В цій Палаті законопроект проходить такі ж стадії розгляду, як і в попередній. У випадку несхвалення, документ обговорюється на спільному засіданні обох Палат. Якщо затверджений Палатою представників законопроект був відхилений Палатою радників, перша може надати йому статус закону, повторно ухваливши двома третинами голосів. Новий закон передається головами Палат через Кабінет міністрів, який сповіщає про це Імператору. Останній мусить оголосити його протягом 30 днів від часу сповіщення

Процес відставки і нового обрання Кабміну у випадку розпуску Палати представників.

Судова влада Японії є незалежною від виконавчої і законодавчої влад. Це необхідна умова для здійснення справедливого судочинства. Суди очолюються незалежними суддями, які при вирішенні справ керуються лише Конституцією, законами та власною совістю. Одним із головних прерогатив судової влади є конституційний контроль — перевірка відповідності законів, що були прийняті Парламентом, і постанов, що були видані урядом, чинній Конституції Японії. Через це суди називають «конституційними вартовими».

Зазвичай, усі судові засідання є відкритими для громадськості. Проте за одностайним рішенням суддів, які ведуть процес, засідання може відбуватися за закритими дверима. Якщо сторона, що брала участь в судовому процесі, була не задоволена рішенням суду, вона може подавати апеляцію до вищого, а після нього — Верховного суду.

КРИМІНАЛЬНЕ СУДОЧИНСТВО

ЦИВІЛЬНЕ СУДОЧИНСТВО

Процес подання апеляції в судах.

Прем'єр-міністр Японії є головою уряду країни і її фактичним лідером. Він обирається депутатами у Парламенті і затверджується імператором. Прем'єр-міністр призначає усі посади в уряді, більшість з яких займають депутати парламенту.

Абе Сіндзo — японський державний і політичний діяч. 90-й прем'єр-міністр Японії, голова Ліберально-демократичної партії Японії (26 вересня 2006—25 вересня 2007). 96-й прем'єр-міністр Японії і голова ЛДП (з 26 грудня 2012). Наймолодший прем'єр в історії країни і перший японський прем'єр, який народився після Другої світової війни.

Японія складається з 47 префектур. Префектура є найбільшою адміністративною одиницею країни. Органи влади у префектурі представлені виборчими радою префектури та префектом (губернатором). За поділом влади ці органи належать до виконавчої гілки, однак за характером діяльності рада може бути віднесена до законодавчого органу. Судова влада представлена префектуральним судом. Префектури часто групують у регіони для зручності. Ці регіони, склалися історично, вони не мають адміністративного апарату і не є адміністративними одиницями. Наступними після префектури адміністративними одиницями є місто, містечко та село. Особливим у адміністративній системі займає мегаполіс Токіо, який поділений на 23 міста. До цих міст застосовується окрема назва - спеціальний район. Решта міст країн поділяються на райони.

Наразі, у країні відбувається інтенсивний процес адміністративної реорганізації, який спричинив хвилю поглинання багатьох містечок і сіл містами. Цей процес має на меті скоротити адміністративні одиниці нижнього рівня і зменшити адміністративні витрати. Японський уряд планує провести у майбутньому адміністративну реформу, за якою префектури будуть об'єднані у крупніші адміністративні одиниці.

Висновки

Гармонізація та адаптація повинні стати непорушним принципом міжнародних відносин ХХІ століття. Єдиний шлях досягнення цього ідеалу - це визнати специфіку розвитку різних країн і дозволити їм будувати свою подальшу політику на їх основі. Проте таке становище не виключає, а, навпаки, передбачає існування націй в умовах взаємної згоди і впливу. Ця теза насамперед засуджує стратегії США, що прагнуть до нав'язування єдиного способу життя - американського.

У даних умовах все більш чітко проглядаються труднощі, з якими доведеться зіткнутися Японії в майбутньому. Хоче того Японія чи ні, але їй доведеться змінити ситуацію, що внутрішню політичну та економічну ситуацію. І якщо США потрібно звернути свій погляд на внутрішні проблеми, то Японії, навпаки, пора забути про настільки улюбленої нею самоізоляції і діяти у згоді з загальносвітовими тенденціями. Сформована після війни ситуація, в якій Японія була змушена відмовитися від вирішення завдань зовнішньої політики, сконцентрувавши всю свою увагу на відновлення економіки, може сильно нашкодити їй у майбутньому. Настала нова ера, в якій суспільство зайнято іншими проблемами, ніж страх перед японською агресією. Все більше розширюючи свій економічний вплив на зовнішньому ринку, Японія тим самим поставила внутрішню економіку в майже кабальну залежність від експорту. Ця обставина, у свою чергу, спонукає країну йти від суперечок в області зовнішньої політики, що призводить до деякого ослаблення авторитету країни.

Дякую за увагу)